

РЕШЕНИЕ

№ 30786

гр. София, 03.08.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 81 състав, в
публично заседание на 02.07.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стоян Тонев

при участието на секретаря Лилия Благоева, като разглежда дело номер **5306** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 АПК, във вр. с чл. 10а, ал. 1, във вр. чл. 9а, ал. 2, т. 3 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ).

Образувано е по жалба на Е. К., гражданин на Руската федерация, [дата на раждане] , притежаваща паспорт № 77 3162283 издаден на 15.04.2024г. валиден до 15.04.2034г. чрез адв.В. М., ХАК, съдебен адрес - [населено място], [улица], ет.1 офис 1, тел. , срещу Отказ от 03.04. 26г. г. за издаване на виза за краткосрочно пребиваване /виза вид "С"/ в Република България, издаден от М. К., на длъжност завеждащ "Консулска служба" в Посолството на Република България в [населено място], Р. федерация.

С жалбата се твърди, че отказът за издаване на виза за краткосрочно пребиваване, виза вид "С", е незаконосъобразен поради липса на фактически и правни основания, нарушение на чл. 34 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим, нарушение на чл. 59 АПК и чл. 10а ЗЧРБ, както и поради засягане на правото на личен и семеен живот по чл.8 ЕКПЧ, и дискриминационно третиране по чл. 14 ЕКПЧ- само поради нейното гражданство. В съдебно заседание, жалбоподателката редовно и своевременно призована, не се явява и не се представлява.От процесуалния ѝ представител, адв.В. М.- ХАК, е постъпила молба с която моли да се даде на делото, изразява се становище по същество на спора, като обсъжда справката на ДАНС и счита,че жалбоподателката не представлява заплахата за националната сигурност.

Ответникът, Завеждащ "Консулска служба" в Посолството на Република България в [населено място], Р. федерация. чрез юрисконсулт К., оспорва жалбата. Поддържа, че отказът е постановен от компетентен орган, в предвидената форма, въз основа на отрицателно становище на ДАНС, изразено в рамките на съгласувателната процедура, и че при откази на основание заплахата за

обществения ред или вътрешната сигурност мотивите не следва да разкриват класифицирана информация. Заявява претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

СГП, редовно уведомена, не изпраща представител.

АССГ в настоящия състав след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

От представената административна преписка се установява, че по подадено от жалбоподателката Е. К. заявление за издаване на краткосрочна виза вид „С“, със стандартен формуляр за уведомление за основанията за отказ е постановен отказ за издаване на виза за краткосрочно пребиваване (виза вид "С") по смисъла на чл. 9а, ал. 2, т. 3. Във формуляра е отбелязано основание: „една или повече държави членки Ви считат за заплаха за обществения ред или вътрешната сигурност. В частта „Допълнителни забележки“ е посочено: „Държава членка, която възразява срещу издаването на виза: Република България“ и е посочен орган за контакт - Национален визов център, дирекция „К. отношения“, МВнР.

Отказът е издаден от М. К., КДЛ, завеждащ "Консулска служба" в Посолството на Република България в [населено място], Р. федерация. По делото са представени Заповед на Министъра на външните работи № 95-00-26/16.01.2025 г., както и Заповед № 71/31.20. 2022г. на Посланика на Република България в Руската федерация, с която М. К. е определен за длъжностно лице, което съставя, подписва и връчва формулярите за отказ.

Жалбоподателката К. е лице с определена ангажираност в и към образуване, попадащо в списъка на физическите и юридическите лица, образуванията и органите, поместен в приложение I към Регламент (ЕС) № 269/2014, съгласно Регламент за изпълнение (ЕС) 2022/1270 на Съвета от 21 юли 2022 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 269/2014 относно ограничителни мерки по отношение на действия, подкопаващи или застрашаващи териториалната цялост, суверенитета и независимостта на У., с който Регламент (ЕС) № 269/2014 е изменен.

По преписката е приложено становище на ДАНС, обособено в отделен класифициран том, с което се предлага да бъде отказано издаването на виза или влизането в страната, тъй като с действията си чужденецът може да постави в опасност сигурността на българската държава, и за това са изложени конкретни данни.

Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна по чл. 147, ал. 1 от АПК, срещу подлежащ на оспорване административен акт поради което е допустима. По същество, същата е неоснователна по следните съображения:

В съответствие с чл. 168, ал. 1 от АПК съдът е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от цитирания нормативен акт.

Оспореният отказ е издаден от завеждащ „Консулска служба“ в Посолството на Република България в М.. Визите се издават от дипломатическите и консулските представителства на Република България. По силата на чл. 9г, ал. 1 от ЗЧРБ оправомощени от ръководителя на съответната структура длъжностни лица в МВнР, в дипломатическите и консулските представителства на Република България в чужбина и в органите за граничен контрол, могат да вземат решения за издаване, за отказ за издаване, за анулиране и отмяна на визи, а в службите за административен контрол на чужденците - за анулиране и отмяна на визи, при условия и по ред, определени с наредбата по чл. 9е, ал. 1. Наредбата, приета на основание чл. 9е от Закона за чужденците в Република България, е Наредба за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим/НУРИВОВР, Наредбата/. Съгласно чл. 10, ал. 1 от Наредбата НУРИВОВР, визите се издават от дипломатическите и консулските представителства на Република България или от такива представителства на друга държава членка, прилагаща изцяло

достиганията на правото на Европейския съюз от Шенген, с която Република България има сключено споразумение за представителство за приемане на заявления за визи и за издаване на визи. По силата на чл. 34, ал. 5, вр. ал. 3 от НУРИВОВР, формулярите за отказ се подписват от ръководителя на задграничното представителство или от упълномощено от него длъжностно лице. По делото са представени заповед на министъра на външните работи № 95-00-26/16.01.2025г. и Заповед № 71/31.20. 2022г. на Посланика на Посолството на Република България в Руската федерация, с която М. К. е определен за длъжностно лице, което съставя, подписва и връчва формулярите за отказ. Следователно отказът е издаден от компетентен орган.

С жалбата неоснователно се твърди, че индивидуалният административен акт е немотивиран. Отказът е обективизиран в стандартен формуляр за уведомление за основанията за отказ за издаване на виза. За отказ на краткосрочна виза чл. 34, ал. 1 от Наредбата изисква съставяне на формуляр по приложение VI към чл. 32 от Визовия кодекс. Съгласно чл. 32, пар. 2 и 3 от Регламент /ЕО/ № 810/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година за създаване на Визов кодекс на Общността (Визов кодекс) кандидатът се уведомява за отказа и мотивите чрез стандартния формуляр и има право на обжалване. В конкретния случай формулярът съдържа: адресат; орган, който издава отказа; изрично отбелязан отказ; конкретно отбелязано основание - заплахата за общественения ред или вътрешната сигурност; държава членка, възразила срещу издаването на визата - Република България; орган за контакт относно причините за възражението; информация за реда и срока за обжалване. В чл. 10 а, ал. 3 от Закона за чужденците в Република България е предвидено, че мотивите за отказите за издаване на визи по чл. 10, ал. 1, т. 1- 3, както и когато разкриването на данните и обстоятелствата, въз основа на които е взето решението, засягат или биха могли да засегнат непосредствено външната политика и международните отношения на Република България или националната сигурност, се посочват в отделен документ, изготвен от съответните компетентни органи. В случай, че този документ съдържа класифицирана информация, той се съставя по реда на Закона за защита на класифицираната информация. Чл. 34, ал. 4 от НУРИВОВР също предвижда, че във формуляра се вписват мотивите, без да се вписват съображения, засягащи интересите на националната сигурност. В случая, представените от ДАНС материали са приети по делото в отделен класифициран том, с който процесуалният представител на жалбоподателката се е запознал. Трайна и непротиворечива е съдебната практика, че мотивите могат да се съдържат и в отделен документ, стига да предшества оспорването (ТР 16/1975 на ОСГК на ВС). Следователно е допустимо мотивите към административния акт да се съдържат в друг документ, съставен с оглед издаването му, включително и в становище на ДАНС, като в случая същото е част от преписката и съответства на посоченото в отказа правно основание. Във формуляра е отбелязано именно основание, свързано с общественения ред и вътрешната сигурност, а преписката съдържа отрицателно становище на ДАНС по същите съображения. Отказът не е немотивиран. Мотивите не са изцяло възпроизведени във формуляра, поради естеството им и връзката им със сигурността, но са налични по преписката и са предмет на съдебната проверка.

Виза за краткосрочно пребиваване може да бъде издадена за срок до 90 дни в рамките на всеки 180-дневен период съгласно чл. 14, ал. 1 ЗЧРБ. Чл. 8, ал. 1 от Наредбата урежда същото правило за краткосрочно пребиваване.

Съгласно чл. 34, ал. 1 от НУРИВОВР отказът за краткосрочна виза се постановява, ако е налице едно от основанията по чл. 32, пар. 1 от Визовия кодекс. Сред тези основания е хипотезата кандидатът да се счита за заплахата за обществения ред, вътрешната сигурност, общественото здраве или международните отношения на държава членка/ т. 36 от Решение на СЕС от 24 ноември 2020 г. по съединени дела C-225/19 и C-226/19/. Съгласно чл. 10 ал. 1 т. 1 от ЗЧРБ се

отказва издаване на виза или влизане в страната на чужденец, когато с действията си е поставил или може да постави в опасност международните отношения, сигурността или интересите на българската държава или за когото има данни, че действа против националната сигурност.

С решение на СЕС от 19.12.2013 г. по дело C-84/12 г. се приема, че преценката на индивидуалното положение на кандидата за виза, която се извършва, за да се установи дали дадено основание за отказ не пречка искането му, предполага извършването на комплексни оценки, основани по-специално на личността на този кандидат, на интеграцията му в държавата на неговото местоживее, на политическата, социалната и икономическата ситуация в тази държава, както и на евентуалната заплаха, която той може да представлява, за обществената сигурност, общественото здраве или международните отношения на някоя от държавите членки/т. 56/. В случая такава преценка е извършена и тя е в съответствие с цитираното решение на СЕС по дело C-84/12 г. Налице е становище на компетентен орган, с което се предлага да бъде отказано издаването на виза или влизането в страната, защото с действията си чужденецът може да постави в опасност сигурността на българската държава. В изпълнение на чл. 41, ал. 1, т. 2 ЗДАНС - Държавна агенция "Национална сигурност" осъществява контролна дейност във връзка с пребиваването на чужденци в Република България, като дава становища по молби за издаване на разрешения за продължително, дългосрочно и постоянно пребиваване и на визи и включва чужденци в информационния масив на нежеланите за страната чужденци по Закона за чужденците в Република България. Становището на ДАНС не подлежи на отделен контрол, съгласно чл. 21, ал. 5 от АПК, но законосъобразността му се преценява при оспорването на крайния акт, тъй като засяга правната сфера на лицето. В случая наличието на отрицателно становище на компетентния орган за национална сигурност как с действията си чужденецът може да постави в опасност сигурността на българската държава, съчетано с данни за ангажираност на жалбоподателката в и към образуване от списъка на физическите и юридическите лица, образуванията и органите, поместен в приложение I към Регламент (ЕС) № 269/2014, съгласно Регламент за изпълнение (ЕС) 2022/1270 на Съвета от 21 юли 2022 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 269/2014 относно ограничителни мерки по отношение на действия, подкопаващи или застрашаващи териториалната цялост, суверенитета и независимостта на У., с който Регламент (ЕС) № 269/2014 е изменен, представлява достатъчна фактическа основа за упражнената преценка. Следователно са налице предпоставките за отказ по чл. 10, ал. 1, т. 1 ЗЧРБ. Съгласно и Решение № 7765 от 9.07.2026 г. на ВАС по адм. д. № 4506/2026 г. за наличието на основанието за отказ като материална предпоставка по чл. 10, ал. 1, т. 1 ЗЧРБ е достатъчно да се направи обосновано предположение, че съществува вероятност за опасност за националната сигурност, както е и в случая.

С жалбата бланкетно се твърди нарушение по чл. 8 ЕКПЧ на правото на семеен живот. Поначало правото на зачитане на личния и семейния живот не е абсолютно, доколкото чл. 8, § 2 от ЕКПЧ предвижда възможност за намеса на държавата в случаите, предвидени в закона и необходими в едно демократично общество в интерес на националната и обществена сигурност или на икономическото благосъстояние на страната, за предотвратяване на безредици или престъпления, за защита на здравето и морала или на правата и свободите на другите. По делото обаче не се установява жалбоподателката да има съпруг, дете, родител или друг близък член на семейството, постоянно пребиваващ в Република България, с когото отказът да пречка събиране на семейството, и такива доказателства не са представени. Дори да се приеме, че отказът засяга личния живот в широк смисъл, то намесата е предвидена в закон, преследва легитимна цел - защита на националната сигурност - и е пропорционална. Отказът е за конкретна краткосрочна

виза и не представлява мярка, която трайно да разделя семейство.

Неоснователно е твърдението на жалбоподателката дискриминация по чл. 14 ЕКПЧ по признак на гражданство и произход. Във формуляра за отказ и в материалите по делото основанията е свързано единствено с оценка за риска за националната сигурност на българската държава.

За пълнота следва да се отбележи, че с определението за насрочване на делото съдът изрично е указал на жалбоподателката, на основание § 4 от Допълнителните разпоредби на Правилника за прилагане на Закона за чужденците в Република България вр. с чл. 14, ал. 3 от АПК в срок до първото по делото заседание да представи в превод на български език съдържащите се в административната преписка документи, изготвени на чужд език. Както е дал възможност на страната да представи други документи относими към предмета на спора по делото и по твърденията си. Съдът съобрази правилото на чл. 185 ГПК. Нормата предписва документ, представен на чужд език, да се придружава с точен превод на български, заверен от страната. Става въпрос за документи, представени в хода на административното производство от жалбоподателката пред длъжностно лице в Посолството на Република България в Руската федерация, приложени със заявлението за издаване на виза. Задължението за превод на всички документи е на жалбоподателя което е залегнало и в разпоредбите на ЗЧРБ, цитирани по-горе. Това не бе направено, при положение, че на жалбоподателката беше дадена възможност да представи преводите в сравнително дълъг срок до датата на първото о. с. з по делото. Документите не са на български език и жалбоподателката с бездействията си не даде възможност за приобщаването им като доказателствата по делото, респективно и за обсъждането им, с оглед отказа си да представи превод на същите.

Оспореният административен акт е законосъобразен на всички основания по чл. 146 АПК, а жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора и направеното искане от ответника, на Министерството на външните работи следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, определено по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 200 лева, равняващи се на 102,26 евро

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалба на Е. К., гражданин на Руската федерация, [дата на раждане] притежаваща паспорт № 77 3162283 издаден на 15.04.2024г. валиден до 15.04.2034г. чрез адв. В. М., ХАК, съдебен адрес - [населено място], [улица], ет. 1 офис 1, тел. 0878 527 930, срещу Отказ от 03.04. 26г. г. за издаване на виза за краткосрочно пребиваване /виза вид "С"/ в Република България, издаден от КДЛ, завеждащ "Консулска служба" в Посолството на Република България в [населено място], Р. федерация.

ОСЪЖДА Е. К., гражданин на Руската федерация, [дата на раждане], притежаваща паспорт № 77 3162283 издаден на 15.04.2024г. валиден до 15.04.2034г., да заплати на Министерството на външните работи на РБ сумата от 102,26 евро, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

На основание чл. 138 АПК, препис от решението да се изпрати на страните.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от получаване на препис от същото, съгласно разпоредбата на чл. 211, ал. 1 АПК.

СЪДИЯ:

